

Nogle Tal, der viser *Størrelsen* af den Mark, de amerikanske Kvinder har haft at dyrke, vil interessere. —

Hele Staten New York blev inddeelt i Distrikter med Distriktsformænd, hvis Antal beløb sig til 6000, og skønt disse alle arbejdede gratis, beløber Udgifterne ved Kampagnen sig til ca. 1/2 Mill. Dollars (ca. 1 1/2 Mill. Kroner). — Alene at sende en Tryksag en Gang til de ca. 2 Mill. Mænd, som skulde bearbejdes inden Folkeafstemningen, kostede c. 20,000 Doll. (ca. 60,000 Kr.) — Alle Penge-midler er udredede af *Kvinder*. — Der blev samlet over 1 Mill. Underskrifter af 21-aarige Kvinder paa et Opraab til New Yorks Mænd om at give Underskriverne Valgret. —

Tusinder og atter Tusinder af Møder har været holdt, og mange flere Artikler skrevne. —

Og midt i dette mægtige Arbejde kom — Krigen med sine Krav til Kvinde-Organisationerne! Krav, som de honorerede uden at knurre og med stor organisatorisk Dygtighed.

Kvindevalgretsforeningerne vil omdanne sig til uparti-politiske Oplysningsforeninger, og Lederne advare energisk de nye Vægeer mod at blive fanget ind af Parti-Politikken.

En af Foreningens første og største Opgaver er at arbejde for Vedtagelse af en Ændring i den for alle forenede Stater fælles Grundlov, saaledes at man slipper for at arbejde sig frem fra Stat til Stat ved Folkeafstemning. — Mrs. Catt har spaaet, at om to Aar har alle amerikanske Kvinder Valgret. — Der er god Grund til at tro, hun har spaaet rigtig.

Canada.

Til Medlem af Parlamentet for Provinsen *Alberta* er fornyligt valgt *Louise Mc. Kinney*, som ved et Møde i Toronto udtalte, at da Kvinder i *Alberta* først havde faaet Valgret, blev de ivrigt kurtiserede af Partierne, men der var dem iblandt Kvinderne, som ikke følte sig tiltrukket af noget af Partierne, og de dannede en „*Udenfor-Partierne-Liga*“. — Da Valget kom, forudsagde man Ligaens Tilintetgørelse. — *Louise Mc Kinney*, som var en af Ligaens Kandidater, blev imidlertid med Lethed valgt. — „Ikke hvad jeg kan faa ud af det for mig selv eller for mine Tilhængere skal lede mig, men hvad jeg kan yde i det politiske Liv;

vil jeg yde til Gavn for mit Folk.“ — Denne Revolution i den politiske Verden tror dette kvindelige Parlamentsmedlem, at Kvinderne, hvis de vil, har det i deres Magt at gennemføre.

England.*)

„Det er bedst ikke at raabe før vi er ude af Skoven; og vi er ikke ude af Skoven, før Forslaget er vedtaget ved 3. Behandling i Overhuset.“

Denne Bemærkning ledsager de ivrigt lyst-prægede redaktionelle Udtalelser som „*The Common Cause*“ fremkommer med i Anledning af, at den store Valgretsreform, som i lang Tid har beskæftiget England og som ogsaa indeholder en begrænset Kvindevalgret, er bleven vedtaget ved 3. Behandling i Underhuset, der den 7. Decbr. 1917 „med et Hurra“ sendte den til Overhuset til videre Behandling.

Det er betegnende for den engelske Kvindevalgretshistorie, der fremviser saa mange brudte Løfter fra Magthavernes Side, at de engelske ledende Kvinder, der skriver om Spørgsmaalet, finder det fornødent, tiltrods for den Popularitet, deres Sag i Øjeblikket nyder, at advare imod, at man tror paa Sejren, før den er vis.

Ovennævnte Blad refererer saaledes følgende morsomme Udtalelse af den indiske Statssekretær *Vicomte Morley* i et Brev, som han i 1909 skrev til *Lord Minto* i Anledning af en udvidet Folke-Repræsentation i Indien: „De maa huske, at naar en Sag, som ikke i sig selv er oplagt, først kommer ind i Parlamentet i et Forslags Skikkelse, er der ingen Ende paa de Knuder og Revler, der pludselig viser sig. — Jeg tror, at Debatten i sin Helhed vil blive ført i god Tro, men man kan aldrig være sikker paa, at ikke Djævlens indsniger sig i den bedste Mands Hjerter, inden man er lykkelig over 3. Behandling.“

Den 14. Dec. er imidlertid 1. Behandling og den 19. Dec. 2. Behandling i Overhuset endt uden Vanskelighed, og selv om der er en tilbage, inden Forslaget faar Kongens Bekræftelse og bliver til Lov, saa tør vi dog tilraade alle danske interesserede Kvinder at forberede sig til at fejre de engelske Kvinders Sejr. Om nogen fortjener at hyldes, er det dem, der mere end noget andet Lands

*) Se Side 8.

Kvinder har kæmpet og ofret for deres Frigørelse.

Dansk Kvindesamfunds Fællesstyrelse holder sig naturligvis beredt til at sende D. K.s officielle Lykønskning, saasnart de engelske Kvinder virkelig „er kommet ud af Skoven“.

Om selve Reformforslagets Indhold gælder bl. a. følgende: Det er den mest omfattende Reform, der nogensinde har været forelagt i Underhuset. — Den skaber 8 Mill. nye Vælgere. — Den giver Valgret til Soldater og Matroser, „som har tjent i den nuværende Krig“ og er fyldt 19 (!!) Aar, og til den Kvinde, som er kommunal Vælger og er fyldt 30 (!!) Aar, og som selv er eller er gift med en Mand, som er Ejer eller Lejer af fast Ejendom.

Ovenstaaende Bestemmelse om Kvinders politiske Valgret har endvidere medført en Udvidelse i den kommunale, idet alle gifte 30-aarige Kvinder har faaet kommunal Valgret (ugifte Kvinder, der er fyldt 21 Aar, har haft kommunal Valgret siden 1907). — Reformen fratager „*Militærnægtene*“ Valgretten midlertidig, saafremt de har afslaaet enhver Form for at træde i Nationens Tjeneste.

Tyskland.

Kvindernes Valgret er ikke nævnt med et Ord i det Forslag om „lige og almindelig Valgret“ — for Mænd, som f. T. behandles i den preussiske Landdag. — Ikke nok med det. — Da de socialdemokratiske og „borgerlige“ Kvindesammenslutninger i Berlin i Forening ønskede at afholde et Møde for at bringe deres Følelser overfor det preussiske Forslag frem for Offentligheden, erklærede de to Instanser, som skulde ansøges om Tiladelse, Overkommandoen og Politipræsidiat, at det stred mod de under Belejringstilstand raadende Forordninger, at Foreninger fra flere Organisationer holdt Møde, da man dermed paakaldte Offentligheden, og offentlige Møder var ikke tilladt! —

At man dog ikke helt har kunnet kneble Kvinderne viser nedenstaaende Henvendelse til den tyske Rigsdag og til samtlige tyske „Landdage“ fra socialdemokratiske og de saakaldte borgerlige Kvinder i Forening. — En Kopi af Skrivelsen er sendt til Redaktionen af „Kvinden og Samfundet“, og sikkert ogsaa til alle de Lande, der i den internationale Kvindevalg-